



**Sermones: Petri Hieremie Panormitani ex Sicilia: F.
co[n]uent[us] ordinis Predicatoru[m] bononiensiu[m]:
tam preclari q[uam] omnigene eruditio[n]is refertissimi.
omnibusq[ue] euangelica documenta ...**

Petrus <de Hieremia>

[Augsburg], 1514

VD16 P 1883

De fidei conditione. ser. v.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70359)

De fidel conditione. Sermo V

Fides tua te

saluū fecit. Luc. xviij. Dicitur supra de fidei fideitate: sequitur hoc die videre de q̄to articulo. vices de fidei p̄fectiōe...

Querit. Quid fides a spe differat? Ar. quid q̄ nō. Ar. Bre. sup. Ezech. Fidei: spē: charitate atq; opatione dū in hac vita vultus equales sibi apud nos inuenim?...

Secundo integritas / sine diminutione. Tertio firmitas / sine dubitatione. Quarto veritas / sine simulatione. Quinto charitas / p̄ informatiōe. Sexto animositas / cum fortificatione. Septimo humilitas / cum subiectione.

Primo igitur requiritur simplicitas etc. Ambr. Tolle argumenta: vbi fides quirit. Et fides de iure civili prohibetur est de fide publice disputare. vt in l. nemo. l. de sū. trf. et si. carbo. De iure p̄o canonico solū laice p̄one prohibetur est publice vel puare de fide catholica disputare. vt i c. Quicūq;.

Primo igitur requiritur simplicitas etc. Ambr. Tolle argumenta: vbi fides quirit. Et fides de iure civili prohibetur est de fide publice disputare. vt in l. nemo. l. de sū. trf. et si. carbo. De iure p̄o canonico solū laice p̄one prohibetur est publice vel puare de fide catholica disputare. vt i c. Quicūq;.

Secundo integritas / sine diminutione. Tertio firmitas / sine dubitatione. Quarto veritas / sine simulatione. Quinto charitas / p̄ informatiōe. Sexto animositas / cum fortificatione. Septimo humilitas / cum subiectione.

Primo igitur requiritur simplicitas etc. Ambr. Tolle argumenta: vbi fides quirit. Et fides de iure civili prohibetur est de fide publice disputare. vt in l. nemo. l. de sū. trf. et si. carbo. De iure p̄o canonico solū laice p̄one prohibetur est publice vel puare de fide catholica disputare. vt i c. Quicūq;.

Primo igitur requiritur simplicitas etc. Ambr. Tolle argumenta: vbi fides quirit. Et fides de iure civili prohibetur est de fide publice disputare. vt in l. nemo. l. de sū. trf. et si. carbo. De iure p̄o canonico solū laice p̄one prohibetur est publice vel puare de fide catholica disputare. vt i c. Quicūq;.

ritū qd̄ p̄inet ad voluntarē. et si sic: deside riu meritorū p̄inet ad charitatem et p̄ficat voluntarē. Dicit tñ Sco. ibidē q̄ meli⁹ vlt̄ def esse ponendū q̄ spes intrantū conuenit cū fide q̄ nō ē alia p̄tus: qz nō est ali⁹ habi tus hui⁹ r̄ illi⁹. Et d̄r t̄des ibidē. Propt̄ea q̄ spes ē de futuris: fides p̄o de p̄ntib⁹ et fu turis: q̄ illa specificatio nō variat habitū: sed distinguit spes a fide: eo q̄ spes d̄r futu ritionē t̄m: fides p̄o p̄ntiam et futuritōes. ideo ē aliq̄lis cōueniētia et aliq̄lis differen tia int̄ spem et fidē. Et p̄ h̄ b̄i solutio argu mētoꝝ ad ambas p̄tes. De q̄ fide fit s̄mo iuxta p̄ba p̄assūpta Fides tua etc. Pro complemēto sermonis est notandū: q̄ s̄m s̄miam theologorū ad h̄ vt fides sit p̄fecta req̄runt septē cōditōes siue cōstāntie: siue q̄b̄ aut nō ē fides: aut est imp̄fecta. Primo req̄rit simplicitas / sine disputa tione.

Secundo integritas / sine diminutione. Tertio firmitas / sine dubitatione. Quarto veritas / sine simulatione. Quinto charitas / p̄ informatiōe. Sexto animositas / cum fortificatione. Septimo humilitas / cum subiectione.

Primo igitur requiritur simplicitas etc. Ambr. Tolle argumenta: vbi fides quirit. Et fides de iure civili prohibetur est de fide publice disputare. vt in l. nemo. l. de sū. trf. et si. carbo. De iure p̄o canonico solū laice p̄one prohibetur est publice vel puare de fide catholica disputare. vt i c. Quicūq;.

Primo igitur requiritur simplicitas etc. Ambr. Tolle argumenta: vbi fides quirit. Et fides de iure civili prohibetur est de fide publice disputare. vt in l. nemo. l. de sū. trf. et si. carbo. De iure p̄o canonico solū laice p̄one prohibetur est publice vel puare de fide catholica disputare. vt i c. Quicūq;.

Primo igitur requiritur simplicitas etc. Ambr. Tolle argumenta: vbi fides quirit. Et fides de iure civili prohibetur est de fide publice disputare. vt in l. nemo. l. de sū. trf. et si. carbo. De iure p̄o canonico solū laice p̄one prohibetur est publice vel puare de fide catholica disputare. vt i c. Quicūq;.

Primo igitur requiritur simplicitas etc. Ambr. Tolle argumenta: vbi fides quirit. Et fides de iure civili prohibetur est de fide publice disputare. vt in l. nemo. l. de sū. trf. et si. carbo. De iure p̄o canonico solū laice p̄one prohibetur est publice vel puare de fide catholica disputare. vt i c. Quicūq;.

Primo igitur requiritur simplicitas etc. Ambr. Tolle argumenta: vbi fides quirit. Et fides de iure civili prohibetur est de fide publice disputare. vt in l. nemo. l. de sū. trf. et si. carbo. De iure p̄o canonico solū laice p̄one prohibetur est publice vel puare de fide catholica disputare. vt i c. Quicūq;.



De fide

q. ij. ar. r. Rō hūana inducta ad ea q̄ sūt fi
dei dupl̄ p̄ se h̄z ad volūtātē credentis.
Uno mō aīcedēter. Alio mō p̄sēnt. An
recedēter q̄dē: sic p̄cedēs: pura quā quis
aut n̄ h̄z volūtātē: aut n̄ h̄z p̄mptā vo
lūtātē ad credēdū: n̄ rō hūana iduceret.
sic Tho. ap̄s voluit tangere r̄ videre. Et
sic rō hūana inducta dīminuit meritū fidei
Vñ Be. Fides n̄ h̄z meritū vbi hūana rō
p̄bet exp̄imentū. Vñ rō h̄z q̄ sic inq̄reret
rōnes hūana/ pot̄ eēt ifidelis q̄ fidel̄. Nō
em̄ hō d̄z credere ea q̄ sūt fidei p̄f̄ rōnegi
hūana: sed p̄f̄ autoritatē dīuinā: dupl̄ci
rōne. Prima p̄f̄ reuerentiā: q̄z nec fallere
nec falli p̄r. alioq̄n sibi maḡ irreuerentia
infer̄ r̄ iniuria. Creditis em̄ p̄i tuo dīcētē
te esse filiū suū: cū tñ incertū sit ap̄d oēs p̄
ter q̄ ap̄d matrē. Vñ dīcūt legitē q̄ mat̄
sp̄ ē cetera: sed p̄i incert̄ est/ nisi p̄sūptiue. l.
Quisq̄. s. pentes. ff. de in ius vo. et de cō
di. r̄ d̄mō. l. Luci. Et h̄ v̄z ē ap̄d alios.
sed filiū incert̄ ē de v̄troq̄. Creditis ē instru
mēto notarij in q̄ p̄inet cōtract̄ v̄l testīm
vel aliq̄d tale. Cur q̄ruoz instrumēt̄ ch̄ri
n̄ credis. l. q̄ruoz euāgelij̄s sc̄pt̄s a q̄ruoz
notarij̄s cū fide r̄ oi credulitate dīgnis er
oi exceptiōe maiorib̄: Creditis cuilibet ar
tiffici de arte sua: cur diuic sapie incarnate
nō credis: Certe maḡ sibi irreuerentia ifer
tur. docerit̄ est em̄ dīcīplīne dei: r̄ electrix
opeȳ ipsius. Sap. vij. Dic mibi: si rex aut
aliq̄ fide digna p̄sona r̄ reuerenda diceret
tibi aliq̄d: tu p̄o nolles credere/ nisi ancill
la sua id affereret: nōne sibi magnā iniuri
am faceres: Certe sic. Sic natural̄ rō est
ancilla dei. Jo Amb. v̄l dīctū est ait. Tol
le argumēta vbi fides q̄rit. Sēda rō est
q̄z stultitia ē q̄rere rōnes hūanas h̄ mō ad
credēdū ea q̄ sūt fidei. Sic em̄ stult̄ est
ce: q̄ veller de colorib̄ disputare: sic stult
tus ēr ille q̄ veller ea q̄ sūt fidei per hūa
nas rōnes iustigare: cū etiā in naturalib̄
q̄ sensu peipi p̄nt iustigādīs intellect̄ n̄
multū deficiēs inueniat. q̄a v̄l dīctū ē: sic
se h̄z oculus noctue ad lumē solis: ita se h̄z
intellect̄ n̄ ad manifestissimā in natura:
fm̄ p̄b̄m. ij. Metaphy. Et ideo ille q̄ vult
p̄ hūanas rōnes iustigare ea q̄ sūt fidei:
intrat in tentatiōem r̄ in laqueū diaboli:
a q̄ facilliter decipit. Hora h̄ exemplūz de
Eua volēte cū diabolo dīputare. Unde

ap̄s. ij. Coi. r̄. Timeo ne sic serpens Eua
seduxit astutia sua: ita corrumpant sentus
v̄i: r̄ excidant a simplicitate fidei q̄ est in
ch̄ro. Declara v̄l notauit in dīca in octo
ua p̄sēbe. sermōe. v. q̄ incipit. Vñ ēr in
credulus r̄ c. pre. j. Sic cadit b̄ exēplū ill̄
maḡri in theologia: q̄ totā fidē collegat
in rōnib̄ r̄ articul. Vñ q̄ venit ad montē
tentat̄ a diabolo r̄ vicit̄: dixit matrē v̄i
nō esse yginē r̄c. sed postea p̄nias egit. Si
q̄ naturalia nō p̄r̄ intellect̄ n̄ v̄l v̄l v̄l
est iustigare: m̄ro min̄ iustigare ea
q̄ sūt sup̄naturalia: cuiusmodi sūt ea q̄
sūt fidei. Da exēplum de calce q̄ ignis la
rens cōrinet. Et cū naturalis aq̄ extinguit
ignē r̄ oleū ip̄m nutrit. tñ si q̄s aquam in
calce mittit/ ignis latens incipit feruere r̄
aqua calefacit. Si aut̄ calx ponat̄ in oleo
ille ignis extinguit r̄ nō feruet. Sic cū ar
gentū sit clax: r̄ ignis etiā sit clax: r̄ luci
dus: q̄re denigrant q̄b̄ apponunt car. Sic
cur palee q̄ sūt rante caliditate q̄ poma
cruda nō matura maturant: tñ sunt rante
frigiditate q̄ nives in medio estate cōgr̄
uant ne fluat. Sic in Egipto sunt duo rō
tes iuxta se posit̄. in q̄ v̄l facies accendit
se extingunt: r̄ in altero extincte accendit
Et v̄n̄ est r̄acalidus in nocte v̄l tangi nō
possit: r̄ r̄afigidus in die v̄l bibi nō possit.
Sic r̄ in m̄l̄s alij̄s exēplis patet q̄ nō poss
sum̄ naturalia iustigare. Quantū stultū
est q̄ p̄sumere sup̄naturalia iustigare: q̄
mire arcana di celūz inquirere q̄a sūt: v̄l
ait Laro. Sic de magnete q̄ trahit ferrū:
impossibile videt̄ scire rōnes. Sic d̄: q̄ ea
q̄ scim̄/ sūt mima p̄o cop̄ q̄ gram̄. Et nō
postposita oi rōne hūana d̄z hō credere.
In cuī signū d̄z Apoc. r̄. q̄ m̄ber am̄
era sole. i. aia hūana gl̄ficata h̄bar lunāz
sub pedib̄. Per lunā intellige sc̄ioz p̄b̄ia
q̄ supponi d̄z auroreari dīuic. Dicit em̄ re
gula p̄b̄ie q̄ multiplicat̄ su p̄p̄it̄ multū
plicat̄ eēntē. Quic. y. Vera. r̄ Lōmē.
r̄. metaph. Hoc v̄z ē/ nisi in dīuis. Sic
d̄: q̄ finit̄ ad infinitū/ nulla ē p̄portio. in
j. p̄b̄ic. ij. r̄. vij. et in poste. de ce. r̄ m̄ro
Hoc v̄z est/ nisi in ch̄ro deo r̄ hoie. Sic
d̄: q̄ loe d̄z p̄portio nari locato. sic. p̄b̄ic.
Hoc v̄z ē/ nisi in eucharistia. Sic q̄ ip̄ol
sibile ē oēū mori r̄c. Vñ ap̄s. Videte ne
q̄s vos seducat p̄ p̄b̄iam r̄ inanē fallaciam

Col. ij. Scdo mo ro hūana pōt se hēe ad voluntate credentis p̄cōgnit. Cū em hō bz voluntate p̄mptā ad credēdā/diligēt volūtatē credita: r sup eā excogitat r aplectif: hōs rōnes adhuc iuenire p̄t. Et q̄ntū ad hō hūana n̄ excludit meritū fidei: sed est signū maioris meriti. Et h̄ fecit Joā. iij. vbi samaritan ad mulierē (p̄ quā rō hūana significat) p̄terit. Jā nō p̄p̄ tuā loq̄lā credim⁹. Ip̄i em audiuit⁹ r scim⁹ quia hīc ē vere saluator: mōdi. Adducere r rōnes hūanas p̄ fidei p̄firmatōe hac de cā n̄ erat iutile: q̄ntimo theolog⁹ fidei istō respectu v̄z n̄ rōnes inducere ad fidelitū cōsolationē: r infidelitū p̄firmatōem: iuxta illō Pe. ap̄t. Parati s̄p̄ ad satisfactōem oī poſcenti vos rōnem de ea q̄ in vob̄ est fide r sp̄e. j. Pe. ij. Licet rōnes iste q̄ iducunt ad p̄fite fidei p̄firmatōe nō sint demonstratōnes q̄ in v̄sionē intelligibīle possint inducere intellectū hūanū: alioq̄n̄ iā nō est fides sed scia. sed remouēt impedimēta fidei: ostēdo nō eē ip̄ossibile q̄d in fide p̄ponit. In p̄ tales rōnes nō diminiuit meritū fidei nec rō: s̄m b. Tho. q. 2. ar. vbi s̄. ij. pre in respō. ad scdm. Scdo requir̄ integratōe rō. Rō: q̄ q̄ oēs articulos crederet p̄ter vnū: nā nō bz fidei: rā de illo quē n̄ crederet de ill̄ q̄s credite: de q̄bz n̄ fidei sed op̄ationē bz: s̄m b. Tho. ij. q. v. ar. ij. De q̄ dicit v̄t dicit s̄. fer. ij. pre. ij. In oēs articuli integrati sunt credēdi. Sūt aut. ij. articuli v̄l. r̄ij. s̄m diuersas cōputatōes. Pro cu⁹ declaratiōe nota: q̄ s̄m q̄ d̄ b. Tho. ij. q. i. ar. viij. illa p̄ se p̄tinent ad fidē q̄ v̄sionē in vita etna p̄uenimur: r p̄ q̄ duce mur in vitā etnāz. Duo aut nob̄ videnda p̄ponēt. s̄. occultū obiectū diuitat̄: cui⁹ nos v̄sio brōs facit, r mysteriū hūanitat̄: ch̄i p̄ quē in gl̄iaz filioz dei accessū hēm⁹ v̄t d̄. Ro. v. In d̄. Jo. xvij. Hec ē aut v̄t q̄ etna vt cogit̄ te solū v̄z deū r quem m̄. celum ch̄i. Et iō p̄ma distinctio cre ditū: q̄dā p̄tinet ad maiestātē diuitat̄: q̄dā p̄tinet ad mysteriū hūanitat̄: q̄d ē pietatis sac̄m: vt d̄. j. Ti. iij. Circa maiestātē diuitat̄ tria p̄ponūt nob̄ credēda. P̄mo q̄dem vnitas deitatis. Et ad h̄ p̄tinet p̄m⁹ articulus. Scdo trinitas p̄onaz. r ad h̄ sūt tres articuli s̄m tres p̄onaz. Tertio p̄ponunt nob̄ opa diuitat̄

tis p̄p̄ta. Quoz p̄mū p̄tinet ad esse natū re. et sic p̄ponit articulus creatōis. Scdm̄ vo ad esse gr̄e. et sic p̄ponunt nob̄ sub vno articulo oīa p̄tinentia ad sanctificatōez hūanā. Tertio p̄o p̄tinet ad esse gl̄ie. et sic p̄ponit alī articulus ad resurrectiōem carnis et d̄ vita eterna. Et ita s̄t septē articuli ad diuitatē p̄tinentes. S̄it̄ ē circa hūanitatē ch̄i p̄onunt septem. Ad q̄d facit v̄sio q̄ h̄i Apo. c. v. de libro q̄ erat sc̄p̄t̄ r foris r s̄ḡt̄ septē sigill. i. septē articuli circa hūanitatē ch̄i p̄tinentib⁹: s̄m vnā expositiōem Quoz articuloz p̄m⁹ ē de incarnatōe siue d̄ p̄ceptiōe ch̄i. Scds d̄ naturitate ei⁹ p̄gis Tertio de passiōe ei⁹ r morte r sepultura. Quarto ē de descēsu ad inferos. Quinto ē de resurrectiōe. Sexto de ascēsiōe. Septimo d̄ aduētū ad iudiciū. Et sic i vn̄uerso s̄t. r̄ij Quidā t̄n̄ distinguūt. r̄ij. articulos fidei: s̄p̄ p̄tinentes ad diuitatē: r sex p̄tinentes ad hūmanitatē. Tres em articulos triū p̄onaz p̄p̄hēdūt sub vno. q̄ eadē ē cognitio triū p̄onaz. Articulū de ope gl̄ificatiōis disti guunt in duos. s̄. in resurrectiōez carnis r in gl̄iam aie. S̄it̄ articulū d̄ceptiōis r natūritat̄ p̄iungunt i vnū. b. Tho. Qēs s̄ p̄ d̄icti articuli integrati r explicite sunt cre dēdi. al̄s si q̄s vnū illoz n̄ crederet dāna ref. Quia sic q̄ totā legē obseruauerit: of fenderit aut i vno: fact⁹ ē oim̄ re⁹. Jac. ij. Sic q̄ oēs articulos crediderit p̄ter vnū: p̄ d̄it fidē de oib⁹. Rō est. q̄ s̄t oīa mādara h̄nt cōnexionē q̄ndā in charitate: q̄ p̄dica: nullū mandarū pōt perfecte seruari: Sic oēs articuli h̄nt cōionem in p̄tate diuitat̄: cui⁹ detrahif. si vn⁹ articulus non credaf. Tertio requir̄ firmitas sine dubitatōe Quia alioq̄n̄ dubius in fide infidel̄ est. de heretic⁹. c. j. Nō dico de illo q̄ aliqui tētaf de his q̄ sunt fidei. t̄n̄ s̄p̄ deliberato aio cre dit q̄cqd̄ credit s̄c̄tā m̄r ecclia. q̄a talis non est dubitatio: sed tentatio. Sed ille d̄r du bitare de his q̄ sunt fidei: qui nō declinat ad vnā p̄tē: puta affir̄mariā plusq̄ ad negatiuā: vel ecōuerso: realis est dubi⁹ i fi de: r p̄leq̄nter infidelis. J̄ste ergo si in ta li statu moreret. p̄culdubio damnaret. q̄a nō credit. Qui aut nō credit: nam iudica rus. i. p̄dēnat⁹ est. Joā. ij. Credere em̄ est cū assēsiōne cogitare: vt dicit Aug. Cū maiorī s̄ certitudine et firmitate debem⁹

hb iiij

De fide

tenere ea q̄ sunt fidel q̄ ea q̄ intellectu vel
sensu percipiunt. Rō est: qz q̄ns sensus deci
pi pōt: vel ex pre subiecti vel ex pre mediū.
Vide sup ser. j. pte. j. Sic r. p̄f. medij di
stictā videbit hō r. apparebit aial burtus.
vel ex defectu lumis: qz de nocte vni ap
parebit esse alid. Sic r. intellect⁹ pōt deci
pi: sicut p̄z i oi scia in q̄ null⁹ pene doctor
fuit qui nō aliqñ erraverit. Vñ d̄. Qñqz
bon⁹ dormitat Homer⁹. S; vitas diu
na cui fides ipitit nō pōt decipi. r. iō ceri
tiora sūt ea q̄ sūt fidei q̄ ea q̄ intellectu per
cipiunt. Vñ d̄. Jaco. j. Postuler in fide nū
hil bestias. Qui em bestiar: silis ē fluctus
maris. Nota: fluctus maris. Sicut em vn
da maris nō stat firma s; agitaf vētis mō
huc mō illuc. sic p̄sona q̄ dubitat agitatur
hinc inde argumētis r. rōnib;. Videlup ser
iij. vbi agit de fidei vitate: pte. j. Nota ex
emplū de Eva. q̄ voluit cū diabolo dispu
tare: iō d̄ vbi dei dubitavit r. cecidit. Vñ
ait ap̄ls. j. Temo. j. Habes fide r. bona cō
sciētia: quā qdā repellētes circa fidē nau
fragauerūt. Et. ij. Eoz. r. j. Temo ac rē.
Vñ cōter vt plurimū tales hoies q̄ d̄ fū
de dubitat sūt hoies male p̄cie: q̄ vt libe
ri⁹ volupratib; r. p̄cis vacēt dicūt. Et qd
scit hō de alio mō: si ē infern⁹ vel purga
toriū rē. Forsitan clerici h̄ inuenerūt. Et
ex h̄ vide q̄ntū occupat hō a p̄cō: qz ma
gis credit p̄uasiōi falsē quā sibi p̄cōm fac
q̄ ch̄io/ap̄lis/ euāgelistis/ martyrib;/ do
ctorib;/ p̄dicatorib;/ r. toti mō. Tales ei
p̄iores sūt diabolo in h̄: qz demones cre
dūt r. p̄remisē. Jac. ij. Isti aut nō credūt
r. n̄ter nō timēt: qz timor ē effect⁹ credu
litas sine fidei. Lessante aut cā cessat ef
fect⁹. Exēplū audiui de qdā solēni medi
co: q̄ vocabat m̄f. Jacobo de forliuto: q̄
dubitabat de articulo eucharistie. r. cū ve
nirer ad mortē: r. suaderet sibi vt cōdicaret
Missum ē p̄ sacerdote: cui dictū ē a qdā.
Vide quō istū cōicas: qz nō credit. Dum
aut sacerdos venirer cū corpe ch̄i: interro
gavit sacerdos r. p̄tijt vtz crederet: rē. Rū
dit: vtz h̄ crediderit Hieronym⁹ r. Aug⁹.
Rū sacerdos: q̄ ita. Et ille dixit. Postq̄
tāci hoies h̄ crediderūt: ego credo: r. sic
sūp̄ie cōione. Qñ ar hō d̄ dubitatorē tētaf
bonū ē recurrere ad auctē ch̄i r. magnoz
doctoz q̄ fuerit i ecclia. Vñ b. Daxim⁹ i

ser. Magni itaqz piculi res ē si post q̄ba
rū oracula: post testimonia ap̄loz; ost mar
tyz vulnera: veterē fidem q̄ nouellā dis
putare p̄sumas. r. post mortuoz iudices
ociosa disputatōe de vitate religiois p̄e
das. Quarto requirit vitas sine simula
tione. Veritas ē adeq̄tio rei ad intellectuz.
Tūc q̄ fides ē vera qñ cū actu infioi cre
dulitat⁹ cordial⁹ concordat act⁹ ext̄ior. Tūc
q̄ debēt p̄currere ad h̄ vt fides sit p̄a. Pri
mo credulitas cordis infioi firma: vt di
ctū ē. Secūdo p̄fessio oris: vt hō oī die p̄te
atur ip̄a: ad similitudinē milit⁹ qñ facit bo
magiū regi genu flexo rē. Sic q̄libz ma
r. sero vtz hō p̄fiteri ore fidē: dicēdo: credo
in deū rē. alioqz fides infioi si p̄ os nō ex
terius p̄cedit: paulatim deficit: sicut lumen
lucerne si nō hz spiraculū. Et iō p̄fessio cū
fide est necessaria. Quid si q̄s negat ch̄m
ore vicit⁹ foras se tormēt: s; nō cōtēde. Re
spōdeo Peccauit mortali absqz dubio. qz
nulla rōne vtz ad h̄ iduci. r. ij. q. ij. Prima
Et h̄ notat glof. r. q. iij. Nō solum r. rē.
r. glo. Ad idē facit Rom. r. Corde credit
ad iustitiā: ore ar p̄fessio fit ad salu. Le
tio requirit manifestatio opis. Quia si habet
res: tāta fidē q̄ntā habuerit Pet⁹ r. Pau
lus: nihil p̄deserit vob nisi p̄uolē opami.
Vñ Jac. Quid p̄derit frēs mei si fidē dō
cat q̄s se h̄e/ opa ar nō h̄eat: nunq̄ p̄fic
fides saluare eū: q. d. nō. Et infra. Sicut
em corp⁹ sine spū mortuū ē: ita r. fides sū
ne opis mortua ē. Jac. ij. Verbi gratia.
Vos creditis qz tres p̄sone p̄ r. fili⁹ r. spi
ritus sc̄tus ē vn⁹ de⁹: hūc credulitati cor
rūdes: qñ aia/ corp⁹ r. vita p̄cedit p̄uolē
opant. Itē credit⁹ qz ch̄is tānū hūilitate
rit se ad recipiēdū miseria n̄e hūilitat⁹ cū
miserijs n̄ris rē. Hic ostēdat⁹ ope qz q̄ntū
cūqz sc̄tis alti nobilitate/ d̄no/ dignitate/
r. scia rē. hūilitat⁹ vos: iuxta illd̄ Eccl. iij.
Quāto maior es hūilia te i oib; r. coram
d̄no iuuenes q̄ram. Itē credit⁹ qz ch̄is de
git p̄gine i m̄rem: cū tñ de alia potuiss; na
sci. r. ipe etiā p̄go fuit: ostēdat⁹ h̄ ope vt ser
uatis castitate. Dic. vtz copula carnal⁹ inf
p̄iuges sit licita tpe q̄dragelime: die qz nō
xxvij. q. iij. ch̄iāo. tñ nō ē mortale h̄ ve
nitale: vt dicit theol. vñ nullū/ nisi p̄ p̄em
prū: qz tūc ē mortale. Itē credit⁹ qz ch̄ius
fuit paup; adeo qz nō debeat lectū aut dō

mū: vñ d nocte sepe ibat in desertū ad dor
 mēdū sī nō hēbat aliū locū. **D**at. h. viij.
 Gulpes foueas hñt z vo. ce. ni. si. ar. ho.
 nō hz vbi ca. su. recli. **D**ndat: h ope yr zñ
 pauptrē volūtariā aut nō vis aut nō po
 tes hie: salte alēa restituas: z elynas pau
 pto de eo qd tibi sup ē facias. **F**ie credit
 qd chis fuit passus iniurias/derisōes zc.
 z rade moitē. nec voluit recipe vindictā:
 imo rogauit ptem di. **P**z i gñe ill qz nesci.
 qd faci. **L**uc. xxiij. **D**ndat: h ope patie re
 mittēdo iniurias inimitas zc. alioqn mozt
 tua ē fides tua. **I**tem credit qd chis fuit
 moztus? i cruce z tertia die reuultē: sic z
 vos moitēmi qm ad vitā pctōz in cruce
 pnie. z sic post tertū die. i. p ritois/ p feli
 onis z satisfactōis: psertim h tpe qdrage
 sime. **R**urgenis ad vitā grē. **R**om. iij. **S**i
 car. chis reuultē a moztus p glām pa
 trisita z nos i nouitate vite ambulem?
Fie credit qd chis ascēdit i celū: oñdatis
 hope. yr i dieb dñicis z festiuitatib pci/
 pnis ascēdas p pteplariōz z orōne. **A**u
 dātis etiā missām totā z smōne: yr dica
 tis cū aplor: **H**ra puerlatio i celū est. **P**hil.
 iij. **F**ie credit qd chis ē in hostia psecrata
Dndat: h ope yr duore cōicet z pascare
 salte iuxta pceptū qd hñ d pe. z re. c. **D**is
 vritūps se. **L**uc. ij. est hā fides qñ opera
 et hōia sūt p forma fidei chzane: als fide
 falla ē in homie q virtose viuūt: licz p bñs
 chm p fiteat. **E**t hōz magna ē mēitutu
 do qd credere corde z p fiteri solū ore fidē
 z genuflectere corā chzo: **p**ax ē. **Q**uid ei
 nby p fiteat: qd pdis auditedo missām z ser
 moēs zc. **D**e raliū: de aplus ad **L**itū. j.
Estificat se nosse deū: factz ar negat. **S**u
 per qd testu dñt **H**ero. z hñ i deere. h. q. iij.
Estimat qdā i eo tm deū negari si i psecu
 nōe qd a genib cōprebelus se. p fiteri i nve
 ritē ē chlanū **E**cce apfs i oib q puerta se
 factis deū asseruit negari. **L**hs sapia est
 iustitia/ vitas/ scitas/ fortitudo. **N**egat p
 iustitia/ sapia p iniqratē iustitia: p mē
 dacū vitas: p turpitudinē scitas: p imbe
 cillitatē animi fortitudo. **Q**uotēscūqz vi
 citur a vitis arqz pctis/ toties deū nega
 mus zc. **I**te saluator: **D**at. viij. **N**ō ois q
 de mi. dñe dñe: intra. i. reg. celo. h. q. fac vo
 lūta. pñs mei q in ce. ē tpe infra. i. reg. ce.
 pñmū si qdē dñe credulitatē cordis. scōz

dñe significat p fessione oris. **I**ste nō itra
 bit i regnū celoz. sed q facit volūtate zc.
 p opis manifestationē. **N**ota q illi q ore
 p fiterit fidē z nō ope: sūt illes ill q genu
 flectebāt añ chm: z postea pcutiebāt ipz
 arūdie. sic tales genuflectūt z adorāt chm
 sū z ipm p fiterit ore: z postmodū ipm in
 pñmo pcutiūt. **D**at. xxi. **N**ō vni ex mi
 nimis me. se. zc. **Q**uinto reqñt causa
 litas p informatōe. z lita ē clauis pfectio
 nis fidei. **H**az charitas ē forma fidei: **f**m
 b. **T**ho. ij. q. iij. ar. iij. **N**ā sine charita/
 te nō pfecta ē fides i se. nec p opari: qz vt
 dñ ad **Gal. v.** **F**ides p charitatē opat. **E**t
 si qd fidel opat sine charitate/ caret meri
 to: iuxta illd. ij. **L**oz. xij. **S**i habuerō o
 mnē fidē ita vt mōtes trāsferā: chari. aut
 nō habue. nihil suz. **T**ūc ar ē pfecta fides
 qñ charitate i format. **T**al fuit fides ma
 gdalene cui licz dñs dixerit: **F**ides tua te
 saluā fecerit: vt oñderet q illā salūte ope
 rata sit fides sp charitate informat: dixit
Dimissa sūt ei pctā multa/ qm dilexit ml
 tū. **L**uc. viij. **C**haritatē deo exhibeam? de
 corde puro: pscia bona: z fide nō ficta. de
 pe. di. ij. c. **E**rgo. **N**ō ē fides sine charitate
 pctā dimittit: h formata charitate. qz vt
 dñ: **P**rouer. x. **U**niuersa delicta opit chari
 tas. **E**t h etiā vult b. **T**ho. ij. q. viij. ar. ij
Et etiā vigoris fides cū charitate: qz et
 añ bapritmū actu sūptuz pctm remittit z
 gram p fere: sicut prz i **C**ornello cēturtōe
Act. xij. **H**ñ facit c. **D**ebitū. de bapritmo.
Serro reqñt animositās cū fortifica
 tōe. **R**eqñt ei q fides sit fortitudie robo
 rata: vt hō sit parat? oia subire: etiā mozt
 tē pati p fide. **T**al fuit fides **S**tephani
Laurēty z alioz martyz: q p fidē vicerūt
 regna: opati sūt iustitia: adepti sūt repro
 miltōes. **H**eb. ij. **U**n Apoc. ij. **E**st fides
 lis vtz ad moztē: z tibi dabo coronā vite.
De q corona hñ **A**pod. xij. **D**ulter am.
 sole zc. **S**eptio reqñt hūiltas cū sub
 iectōe: vt. hō hūiltet corā deo qnticūqz
 sit fidel. **N**ec psumat de se nec supbiat: als
 oqñ fides sua sibi inuelt erit. sicut exēpluz
 prz in **P**etro qñ ppter fidē suā psumēs p
 rupit in illd p bñ dices. **E**t si oēs scādā lit
 zati fuerint in te: sed nō ego. **E**t ib idē et h
 am. **S**i oportuerit me mozt tecū: nō te ne
 gabo. **E**t iō eadē noctē rētat? de fide/ gra
 hb v

De fide

uiter corruat et ter fides negauit. qz p qd
peccat p bec et torquet. Sap. xj. Hac em
de ca corruat: qz no se humiliatit/h sum
pit de se: de Amb. vj. q. j. Imitare. Debz
fides ee humil: qz du humilitate subijcit:
i seipa pficit. Talis fuit fides pgs gl'ose:
q ait: Ecce ancilla dñi: fiat mihi km yduz
tuū. Lu. j. Credidit em illd i se cōpleri qd
q ab angelo pñuatiū sibi fuerat. Et licz il
lud maximū donū oia alta dona excessē
rat: tñ ex h se nō exaltauit sed humiliatit qz
vñ z dixit. Quia respexit humiliatē ancil
lue: ecce em zc. Tal' etiā fuit fides ebana
nee: q i fide pā solidata in tate humiliatē p
funditate se collocauit: vt nec pff chñ ra
cituritatē nec pff negatiua rñsionē: nec
nec pff illatū pñtū retro dñtēssert: h se
meripam magis humilitās ait: Dñe etiā z
catelli edūt de micz q cedūt de mēsa dñi
rū suoz. Propē quā humiliatē adeo pfecta
fuit fides sua: vt dñs rñdēs dixit ei. O
mulier: magna ē fides tua: fiat tibi sicut
vis. Mat. xv. Tal' etiā fuit fides Dauid
q dicebat: Credidi pff qd locut' suz s. ore. Ego
sū humiliat' sum nimis Amen.

De fidei utilitate vel de effe ctibz fidei Sermo. vi.

Fides tua te

saluū fecit. Luc. xviij. Uto sup
de qtro articulo vitz de fidei p
fectioe: restat mō videre de qtro articulo
q est vltim' vitz de fidei utilitate. Saluū
tes hgo mā. zc. Pro fundamēto pñmōis
ont' theological' qd.

Quert' vtz de credibilibz reuelatis
possit aliqz hie siml sciam z fidē: loqndo
de scia vt accipit p oi notitia certa: Argu
stur q sic. Joā. xi. Quia vidisti me Tho
ma credidisti: Thomas sil' habuit d' chñ
certā notitiā intuitiua z ramen fidē, etiā z
Petr' z Joānes viderūt chñ crucifigi:
h vñ articul' ē de chñ boie crucifigo: igit
tur siml' habuerūt notitiā intuitiua: qz ille
hō crucifig' z fidē: qz nō ē dictū eos fuis
se extra fidē vl' cognitiōē fidei: qz h vide
rūt: igit stāt sil' de eodē scia z fides. In
oppositū. ij. ad Cor. v. Per fidē ei ambu

lam' nō p spēm. glof. Dō p fidē tñ illud
minamur. si tñ p fidē: igit nō habem' nec
hie possum' i via sil' sciam z fidē de credi
bilibz reuelat'. Ad qōnē rñdendū est em
Scoti in. ij. dist. xxiij. q. j. q scia multo p
p' capi. Uno mō put' ē aliq' notitia cū ad
bestioe firma: d' scia. z q tal' scia possit sta
re cū fide vult Aug. j. retrac. ca. xij. Sed
isto mō nō qrit qstio de scia: qz nō tñ de
credibilibz reuelat' p' ee scia h mō: firmis
adherēdo testimonio alieno z sic stare cū fi
de. h etiā ipa fides ē scia isto mō: sicut p' p
p Aug. i. xj. de ciuit. c. ij. Profecto inq' ea
q remota sūt a sensibz nris (qm testimonio
nro scire nō possum' d' his alios testē re
qrim' seipz credim' a qz sensibz rñmōtā ē
vl' fuisse nō credim'. z sic est i sensu qz cre
dim' alijs de his q viderūt. Sic ē in lectu
lectu fm ipm de his q mēte sentim' qz
tpe sensus mēz rectissime sensus d'. Alio
mō capif scia sicut assensus: nō solū p cre
dulitatē adherēdo testimonio alieno: sed
p' ee sicut p'itari si te assentit: licz nō ee bñ
de causis scietia est necessaria. De q assen
su loquit' p'bus. vj. Et h. vi. q habitū nro
rellecutali d' aliqz determinate vtz. z ab
sentit vni pari: sicut aliqz assentit nec p'clu
sioi demōstrate. z ita fides q assentit alte
ri p arti p'radictōis determinate: ee scia
fm pñm. z isto mō fides infusa z scietia d'
reuelat' stāt sil': qz sic nō accipit p'prie scia
Alio mō accipit scia p'prie: vt accipit. j. po
sterioz. z ad illā q' tuoz req'runf p' d'ntioes
in scietia.

Prima q sic certa excludēdo oēm dubi
tatiōem z dñceptatiōem
Secda q sic de cognito necessario
Tertia q sup cām euidētē i intellectu
Quarta q sup cām necessariā euidētē
applicatā ad p'ctōnē p' dñcursum sp' logici
cu. Jo d' p' hō. j. Postē. Scire opimam
vnuq' qz simpl' z nō sophistico mō q est
fm accidēs. Et illo mō accipiēdo sciam
possibile ē de eodē ee siml' sciam z fidem.
Et ad argumētū d' q Thom. alib' videt'
z aliō credidit. vidit boiez z credidit vocū
z Petr' z Joā. videt' illū boiem crucifigi
z ita credidissent ū nō vidisset. sed eq' vi
det' nō credidit p' rñc. nec cogitādo cru
cifigtiōem. habuerūt fidē de ea: bñdēt rñ
habituz q illd credidissent. si nō vidisset